

Ritvan jumppamuistelot

Olin jo oppikouluaiikana kiinnostunut voimistelusta. Innostustani lisäsi, kun äitini näytti minulle valokuvan, jossa hän oli itse voimistelemassa Tanhuvaarassa Viipurissa vuonna 1929.

Ensimmäinen suuri voimistelutapahtuma elämässäni oli Suomen Suurkisat Helsingissä 1947. Olin tuolloin 15-vuotias ja osallistuin tyttöjen nuoriso-ohjelmaan. Harjoittelimme Käpylän Yhteiskoulussa voimistelunopettaja Vuokko Variksen johdolla. Esiintymisasussa olleet rintamerkit minulla on edelleen tallessa muistona kisoista. Marssimme jännittyneinä musiikin tahdissa Mannerheimintietä Pallokentälle esiintymään. Kisoista en juurikaan muuta muista, mutta monien vuosien jälkeen selvisi, että orkesterin joukossa oli parikymppinen, torvea soittava nuori mies, tuleva aviomieheni Antti.

Perhe-elämä vei mennessään ja lasten kasvettua vähän isommiksi minulle jäi aikaa omille harrastuksille.

Löysin Tikkurilan Naisvoimistelijat ry:n ja liityin seuran jäseneksi 6.11.1962. Harjoittelimme aluksi Tikkurilan Yhteiskoululla ja myöhemmin jumppapaikkoja olivat Oksanmäen koulu, Keskuspuiston Kansalaiskoulu ja Viertolan Vanha Koulu. Siellä pelasimme myös lentopalloa Ella Suomalain johdolla.

Vuosien mittaan kävin seuran järjestämissä jumpissa ja Viertolassa ohjaajana toimi mm. Rauni Peisanen, joka oli entinen valiovoimistelija. Viimeisenä jumppapaikkana oli TinaGym Viertolassa. Marita Söderman ohjasi siellä IKI-LIIKE- tuolijumppaa, joka sopi hyvin leikatuille polvilleni.

Tutustuin ensin itse seuraan ja sen toimintaan ja myöhemmin myös tyttäreni Irma, Kaija ja Aira alkoivat harrastaa seurassa voimistelua. He kävivät satujumppassa ja tyttöryhmissä sekä esiintyivät seuran järjestämissä juhlissa. Kaija ja Aira voimistelivat myös Nuorten Suurkisoissa Tampereella 1971 vanneohjelmassa. Kisoissa toimin itse huoltajana. Ohjaajana tytoillä

oli Leena Kokkonen. Oli mieleenpainuvaa nähdä omien tyttärien voimistelua suurella kentällä.

Olen osallistunut SVUL:n naisten ja tyttöjen pääjuhlaan Lahdessa 1974 Kisapuiston jalkapallostadionilla Kuntonaisten ohjelmaan. Ohjaajana toimi Irja Kleemola. Välineenä meillä oli kuntokapula ja yleisöä varoiteltiin leikkisästi: Hurjia naisia liikkeellä, kun niillä on pamput mukana! TNV:stä meitä osallistui 10 kuntonaista. Oli jännittävää ja mielenkiintoista esiintyä isossa ryhmässä isolla areenalla. Mukavat muistot jäi mieleeni näistä kisoista.

Seuraavat kisat olivat SVUL-75 Suurkisat Helsingissä 1975. Tällä kertaa meitä oli 23 kuntonaista TNV:stä. Ohjelma oli sama, mutta puitteet paljon laajamittaisemmat kuin Lahdessa. SVUL teetti Suurkisoihin eri liittojaan esittelevän kuvajulisteen. Siinä esiinnyin kuntonaisena ja Marita Söderman valiovoimistelijana.

Osallistuin myös SVUL-80 kesäkisoihin Tampereella 1980. Kisapaikkana oli Ratinan stadion. TNV:stä oli 25 naista voimistelemassa Apilanlehti-ohjelmassa. Ohjaajana oli Irja Kleemola. Apilanlehdet oli tehty vanerista ja niiden käsittely tuntui aluksi hankalalta. Jokaisella voimistelijalla oli kaksi apilanlehteä. Väriltään ne olivat vihreä/keltaisia. Kesäinen horsmapiennar oli innoittanut ohjelman suunnittelijaa.

Syksyllä esitimme saman ohjelman seuran muistelunäytöksessä Tikkurilan uudella urheilutalolla.

Näiden edellä mainittujen lisäksi olen osallistunut lukuisiin tapahtumiin, juhliin ja kisoihin. Suuriin juhliin ja tapahtumiin seuran johtokunta pukeutui kansallispukuihin. Aluksi lainasin Maire Hongiston Tuuterin pukua ja myöhemmin hankin sellaisen myös itselleni, kuvasihan se karjalaisuuttani. Kuvassa olen Tikkurilan Nv:n 40v-juhlissa Keskuspuiston koululla.

Toimin johtokunnassa 1971-1986
Jäsenkortiston hoitajana (naiset) 1974-1985
Killan edustajana johtokunnassa 2002-2017

Tikkurilan Naisvoimistelijoiden Uskollisuuden Kilta perustettiin 11.11.1977 ja se on järjestyksessä 46.kilta.
Minut kutsuttiin killan jäseneksi 30.11.1988. Minusta tuli kiltasisar, joka otettiin vastaan juhlovassa kynttiläseremoniassa. Sain sytytettäväksi

sinisen kynttilän , joka edustaa uskollisuutta ja on sisaren tunnus.Killan pääperiaate on: kiltasisarta ei jätetä.

Kiltalaiset auttoivat aiemmin seuran tilaisuuksissa myymällä esim. arpoja, kahvilatuotteita ja pääsylippuja.Kiltalaiset tapaavat toisiaan noin kerran kuukaudessa kahvittelun ja keskustelun merkeissä. Hyväkuntoiset osallistuvat myös seuran jumppiin.

On ollut mielenkiintoista seurata toimintaa yli 62 vuoden ajan.Kiltalaisenakin olen ollut yli 36 vuotta.

Olen saanut sieltä monia hyviä ystäviä, joistakin on tullut läheisiäkin, samanlaiset kohtalot yhdistävät.

Tikkurilassa tammikuussa 2025

Ritva Lindstedt